

6

F^o 32 N° 292. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν εὐγενῆ Πέτρον Λάνδον ποτὲ Μπελίνου τῆς συνοικίας Ἀγίας Φούσκας, μεταβαίνοντα δικαστὴν τῆς νυκτὸς εἰς Κρήτην, νὰ ἐπιβῇ ἐπὶ ἐνὸς τῶν δύο κατέργων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, μεθ' ἐνὸς ὑπηρέτου καὶ ἀποσκευῶν, καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς Κρήτην. 1345, Αὐγούστου 13.

7

Διατάσσεται ὁ ρέκτωρ Χανίων Σὲρ Νικόλαος Φαλιέρος, ὅπως παρὰ τὰ συμβόλαια, ἀποφάσεις, διανομὰς ἢ κατασχέσεις τῶν φράρων, ὡς πρὸς τὰ κτήματα τοῦ ἐπισκόπου Ἀγιάς (Κυδωνίας), ἀκροασθῇ καὶ μελετήσῃ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ συμφώνως τῇ γνώμῃ τῶν εὐγενῶν Γαβριὴλ Τριβιζάνου, Φιλίππου Βαρβαρήγου καὶ Ἰωάννου Μοτζενίγου ἄλλοτε ρεκτόρων Χανίων. 1345, Σεπτεμβρίου 26.

F^o 36 N° 329. Millesimo trecentesimo XLV, die XXVI Septembris.

1

Capta. Quod scribatur ser Nicolao Faletro rectori Canee quod non obstantibus scripturis aliquibus, terminacionibus, diuisionibus aut sequestracionibus fratrum bonorum Episcopi Egiensis audire debeat et examinare et in eo sententiare ut sibi uidelitur conuenire secundum consilium uirorum nobilium Gabrielis Triuisano, Phylippi Barbadico et Johannis Mozenigo rectorum quondam Canee. Non sinceri 3 alij de parte.

5

7

8

F^o 42 N° 386. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποστολῆς πρεσβειῶν ἐκ Κρήτης καὶ ἐπιστολῶν τινων, αἵτινες χρήζουσιν ἀπαντήσεως, ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Γερουσίας τρεῖς σοφοὶ πρὸς μελέτην τῶν πρεσβειῶν τούτων καὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως. Δίδεται προθεσμίαν εἰς τοὺς σοφοὺς τούτους ὅπως ὑποβάλωσι τὰς κρίσεις των μέχρι τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου. 1345, Νοεμβρίου 22.

Ἐξελέγησαν :

Ὁ Σὲρ Νικόλαος Γραδενῖγος. Ὁ Σὲρ Πέτρος Σιβράνος. Ὁ Σὲρ Ἀνδρέας Ἑριτσος.

9

F^o 43 N° 398. Ἡ προθεσμία τῶν ἀνωτέρω πρὸς ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεώς των παρατείνεται καθ' ὅλον τὸν μῆνα Δεκεμβρίου. 1345, Δεκεμβρίου 15.

10

Πρεσβεία 1345 Δουκὸς, Συμβούλων Κρήτης καὶ τιμαριούχων Χάνδακος.

Περὶ προσφορᾶς ἑαυτῶν μετὰ τῶν ἵππων των, ὅπλων καὶ ἀνδρῶν εἰς τὸν κατὰ τῆς Ζάρας πόλεμον.

Ἀπαντᾶται ὅτι ἡ Βενετία ἐμερίμνησε πάντοτε διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς νήσου καὶ ὅτι εὐχαριστεῖ αὐτοὺς διὰ τὴν συμμετοχὴν των πρὸς καταστολὴν τῶν ἐπαναστάσεων τοῦ 1331-32 καὶ τοῦ 1341-43, ἐν τούτοις κατὰ τὸν σκληρὸν πόλεμον τῶν Σκαλίγερων οὐδόλως συμμετέσχον, ὡς θὰ ἔπραττον οἱ πρόγονοι αὐτῶν. Ἐὰν δὲ πράγματι εἶχον σκοπὸν νὰ συνδράμωσι τὸν κατὰ τῶν Ζαρατίνων πόλεμον θὰ προσδιώριζον ποσότητά τινα χρημάτων, διότι ἡ εἰς ἄνδρας προσφορά των, λόγῳ τῆς ἀπο-

